

عنوان مقاله:

برآورد مزیت نسبی فعالیت های عمده اقتصادی در استان مازندران

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس بین المللی مدیریت، حسابداری، اقتصاد و بانکداری در هزاره سوم (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسنده:

زینب یادگار - دکتری اقتصاد پولی دانشگاه شیراز

خلاصه مقاله:

یکی از عوامل موثر برای شناخت توانمندی های یک کشور برای اتخاذ سیاست های مناسب توسعه اقتصادی و سیاسی وجود مزیت نسبی در تولید و صادرات و واردات کالا است. در این بین شناخت مزیت های نسبی یک استان در عرصه فعالیت های تولیدی، مهم ترین حلقه در توانمندی آن کشور است. مزیت نسبی به صورت کلی بیانگر توانایی یک کشور در تولید و صادرات کالا با هزینه کمتر و کیفیت بالاتر در سطح جهانی است. در واقع اگر کشوری در کالای خاصی مزیت نسبی پیدا کند در تولید و صادرات آن کالا تخصص پیدا می کند و در مقابل در آن کالاهایی که مزیت نسبی ندارد اقدام به واردات می کند. در این پژوهش با استفاده از شاخص ضریب مکانی (LQ) به بررسی مزیت نسبی استان مازندران در چهارده گروه فعالیت عمده اقتصادی شامل کشاورزی، صنعت، معدن، آموزش، بهداشت، خدمات، عمده فروشی و خرده فروشی، واسطه گری مالی، ساختمان، هتل و رستوران، مستغلات، حمل و نقل، تامین اب و برق، امور شهری در بازه زمانی ۱۳۷۹ - ۱۳۹۳ پرداخته می شود.

کلمات کلیدی:

مزیت نسبی، ضریب مکانی، صادرات، واردات

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1601895>

